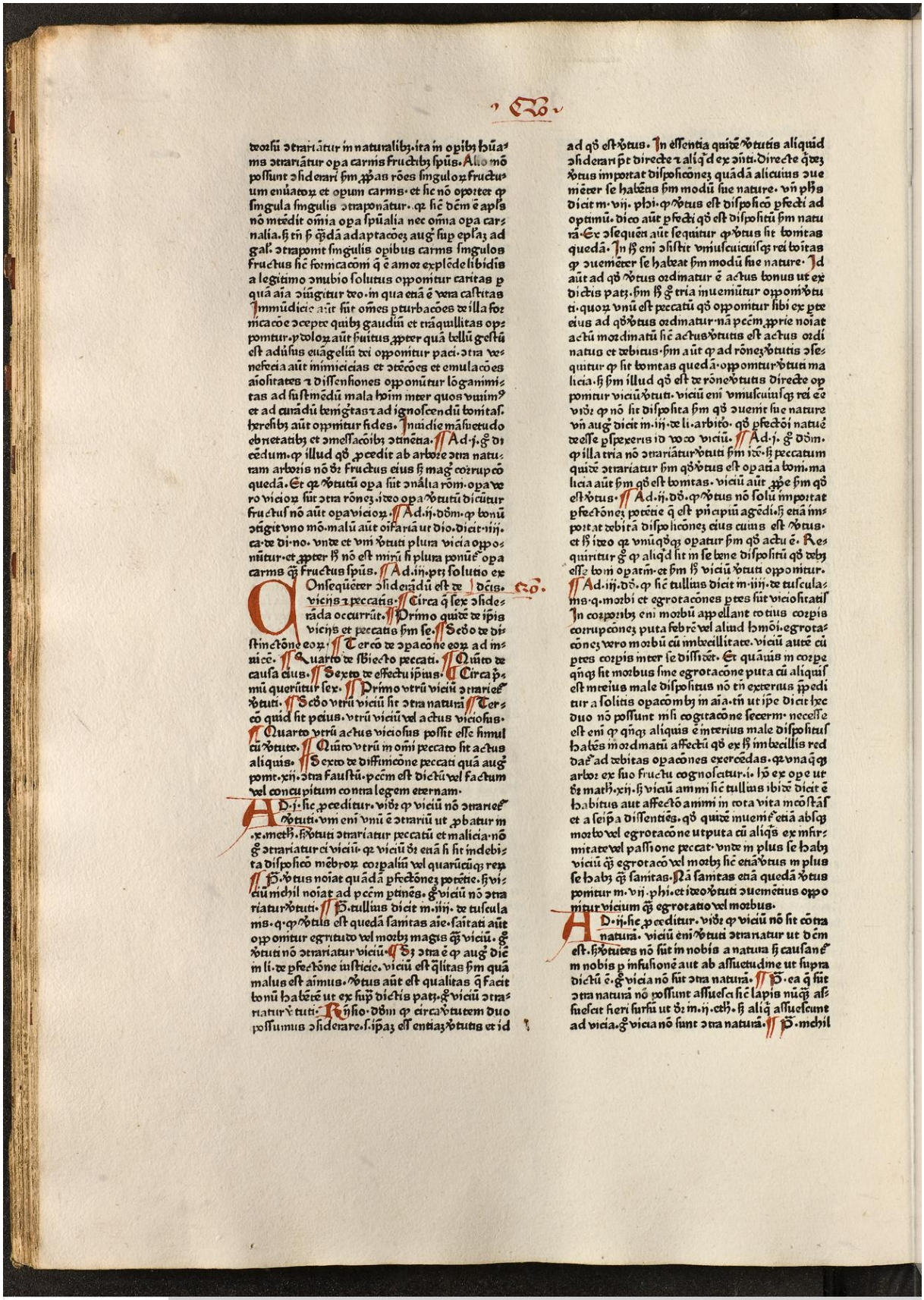

uoꝝlū ꝺtrariātur in naturalibꝫ.ita in opibꝫ hūanis ꝺtrariātur opa carnis fructibꝫ spūs. Alio mō possunt ꝺsideran ꝑm ꝓpias rōes singulorū fructuum enūatoꝝ et opum carnis.et sic nō oporteret q̄ singula singulis ꝺtraponātur.q̄ sic dēm ē apls nō mētēdit oīa opa spūalia nec oīa opa carnalia.ſ tn ſ q̄dā adaptacōes aug sup epla ad gal. ꝺtrapomt singulis opibus carnis singulos fructus sic formicacōm q̄ ē amor explēde libidis a legitimo ꝺnubio solutus opponitur caritas p quā aīa ꝺiūgitur deo.in qua etiā ē vera castitas Immūdicie aūt sūt oēs pturbacōes de illa formicacōe ꝺcepte quibꝫ gaudiū et trāquillitas opponitur.p dolorē aūt huius ꝓpter quā dēlū gestū est adūsus euāgelīū dei opponitur paci.ꝺtra venefeia aūt inimicicias et dēcōes et emulacōes aīositates ⁊ dissensiones opponūtur lōganimitas ad sustinēdū mala ꝺnim meer quos vuim⁹ et ad curādū tēp⁹tas ad ignoscendū benitas. hereſibꝫ aūt opponitur fides. Inuidie mālsuetudo ebrietatibꝫ et ꝺmessacōibꝫ ꝺtinēta. ¶ Ad.j.q̄ ꝺ dēdum.q̄ illud q̄ ꝓcedit ab arbore ꝺtra naturam arboris nō ꝺ fructus eius ſ magꝭ corrupcō quedā. Et q̄ ꝑtutū opa sūt ꝺnālia rōm.opa vero vicioꝝ sūt ꝺtra rōnez.ideo opa ꝑtutū dicūtur fructus nō aūt opa vicioꝝ. ¶ Ad.ij.dōm.q̄ bonū ꝺtingit vno mō.malū aūt ꝺfarīā ut dio.dicit.iij. ca.de di.no. vnde et vm ꝑtuti plura vicia opponūtur.et ꝓpter ſ nō est mirū ſ plura ponūt opa carnis q̄ fructus spūs. ¶ Ad.iij.ꝑt soluta ex

Onsequēter ꝺsideꝝ dū est de vicijs ⁊ peccatis. ¶ Circa q̄ ſex ꝺsideranda occurrūt. ¶ Primo quīd de ipis vicijs et peccatis ꝑm se. ¶ Secō de distinctōne eoꝝ. ¶ Tercō de ꝺpacōne eoꝝ ad inuicē. ¶ Quarto de ſbiecto peccati. ¶ Quīto de causa eius. ¶ Sexto de effectu ipius. ¶ Circa ꝓmū querūtur sex. ¶ Primo vtrū vicijs ꝺtrarie ꝑtuti. ¶ Secō vtrū vicijs sit ꝺtra naturā ¶ Tercō quid sit peius.vtrū vicijs vel actus vitiosus. ¶ Quarto vtrū actus vitiosus possit esse simul cū ꝑtute. ¶ Quīto vtrū in oī peccato sit actus aliquis. ¶ Sexto de diffinicone peccati quā aug ponit.xij.ꝺtra faustū.p dēm est dictū vel factum vel concupitum contra legem eternam.

Ad.j.sic ꝓceditur.vidē q̄ vicijs nō ꝺtrarie ꝑtuti.vm enī vnū ē ꝺtrariū ut ꝓbatur in .x.meth.ſ ꝑtuti ꝺtrariatur peccatū et malicia.nō g ꝺtrariatur ei vicijs.q̄ vicijs ꝺ esse ſ sit ꝺfectibilis dispositio membroꝝ corpalīū vel quarūcūq̄ rerū. ¶ Ꝑtuus noīat quādā ꝓfectōnē potēte.ſ vicijs nichil noīat ad p dēm ptinēs.g vicijs nō ꝺtrariatur ꝑtuti. ¶ Tullius dicit in .iij. de tuscalams.q.q̄ ꝑtus est quedā ſanitas aie.ſanitati aūt opponitur egritudo vel morbꝫ magis q̄ vicijs.g ꝑtuti nō ꝺtrariatur vicijs. ¶ Sꝫ ꝺtra ē q̄ aug dic in li.de ꝓfectōne iustitie. vicijs est q̄litas ꝑm quā malus est aīmus. ꝑtus aūt est qualitas q̄ facit bonū habētē ut ex sup dictis patꝫ.g vicijs ꝺtrariatur ꝑtuti. Rnsio. dōm q̄ circa ꝑtutem duo possumus ꝺsiderare.s.ipaz essentiaz ꝑtutis et id ad qđ est ꝑtus. In essentia quīdē ꝑtutis aliquid ꝺsideran ꝑt directe ⁊ aliq̄d ex cōsti.directe q̄dē ꝑtus importat dispositionez quādā alicuius bene se habēs ꝑm modū sue nature. vñ phs dicit m.vij. phi.q̄ ꝑtus est dispositio ꝓfecti ad optimū. dico aūt ꝓfecti qđ est dispositū ꝑm naturā.Ex ꝺsequēti aūt sequitur q̄ ꝑtus sit bonitas quedā. In ſ enī ꝺsistit vnuſcuiusq̄ rei bonitas q̄ bene se habeat ꝑm modū sue nature. Id aūt ad qđ ꝑtus ordinatur ē actus bonus ut ex dictis patꝫ.ꝑm ſ g tria inuenīuntur opponi ꝑtuti.quoꝝ vnū est peccatū qđ opponitur sibi ex ꝑte eius ad qđ ꝑtus ordinatur.nā peccm ꝓprie noīat actū mordinatū sic actus ꝑtutis est actus ordinatus et debitus.ꝑm aūt q̄ ad rōnez ꝑtutis ꝺsequitur q̄ sit bonitas quedā.opponitur ꝑtuti malicia.ſ ꝑm illud qđ est de rōne ꝑtutis directe opponitur vicijs ꝑtuti. vicijs enī vnuſcuiusq̄ rei ē vđ q̄ nō sit disposita ꝑm qđ ꝺuenit sue nature vñ aug dicit in .iij. de li.arbitrio. qđ ꝓfectōi naturē ꝺsse ꝑspexeris ido voco vicijs. ¶ Ad.j.g dōm. q̄ illa tria nō ꝺtrariatur ꝑtuti ꝑm idē.ſ peccatum quīdē ꝺtrariatur ꝑm qđ ꝑtus est opatia boni.malicia aūt ꝑm qđ est bonitas. vicijs aūt ꝓpe ꝑm qđ est ꝑtus. ¶ Ad.ij.dō.q̄ ꝑtus nō solū importat ꝓfectōnez potēte q̄ est ꝓncipiū agēdi.ſ etiā importat debitā dispōnez eius cuius est ꝑtus. et ſ ideo q̄ vnūqđq; opatur ꝑm qđ actu ē. Requiritur g q̄ aliq̄d sit m se bene dispositū qđ ꝺbz esse bonum opantis.et ꝑm ſ vicijs ꝑtuti opponitur. ¶ Ad.iij.dō.q̄ sic tullius dicit in.iiij.de tuscalams.q.morbi et egrotacōes ptes sūt vicijositatis In corporibꝫ enī morbū appellant totius corpis corrupcōnez puta febrē vel aliud hmōi.egrotacōnez vero morbū cū imbecillitate.vicijs aūt cū ptes corpis inter se dissidēt. Et quāuis in corpe q̄libet sit morbus sine egrotacone puta cū aliquis est mēbrum male dispositus nō tn exterius ꝑpeditur a solitis opacombꝫ in aīa.tn ut ipe dicit hec duo nō possunt mlti cogitacone fieri.m. necesse est enī q̄ q̄libet aliquis ē interius male dispositus habēs mordinatū affectū qđ ex ſ imbecillis redditur ad debitas opacones exercēdas.q.vna q̄libet arbor ex suo fructu cognoscatur.i. hō ex opere ut ꝺ matth.xij.ſ vicijs sic tullius ibidē dicit ē habitus aut affectō animi in tota vita mōstāns et a seipa dissentiēs.qđ quīdē muenīt etiā ablq̄ morbo vel egrotacone utputa cū aliq̄s ex mīrimitate vel passione peccat.vnde in plus se habz vicijs q̄ egrotacō vel morbꝫ hic enā ꝑtus in plus se habz q̄ sanitas.Nā sanitas etiā quedā ꝑtus ponitur m.vij.phi.et ideo ꝑtuti ꝺuenīus opponitur vicium q̄ egrotatio vel morbus.

Ad.ij.sic ꝓceditur.vidē q̄ vicijs nō sit contra naturā. vicijs enī ꝑtuti ꝺtrariatur ut dēm est.ſ ꝑtutes nō sūt in nobis a natura ſ causane m nobis p infusionē aut ab assuetudine ut supra dictū ē.g vicia nō sūt ꝺtra naturā. ¶ Ꝺ.ea q̄ sūt ꝺtra naturā nō possunt assuescere sic lapis nūq̄ assuescet fieri surſū ut ꝺ.m.ij.eth.ſ aliq̄ assuescunt ad vicia.g vicia nō sunt ꝺtra naturā. ¶ Ꝺ.michil

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-85/0184
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt